

ukrytí vo vegetácii, vyšli dve najodvážnejšie mláďatá späť na mláku kde sa nerušene potápali a plávali, pričom zberali potravu z vodnej hladiny aj pod ňou. Dňa 30. 6. 2006 pracovník CHKO Záhorie R. Jureček pozoroval na tej istej lokalite samca so samicou a so 7 mladými. Po tomto dátume už rodinka pozorovaná nebola a zostáva nám len veriť, že úspešne vyleteli a o rok sa vrátia naspäť. Hniezdo sa nepodarilo dohľadať. Na moravskej strane rieky Moravy sa v r. 2006 vyskytli tri potencionálne hniezdiace páry, z toho jeden bol dokázaný (D. Horal in litt.). U všetkých bolo opakovane pozorované zalietavanie do stohu slamy kde s najväčšou pravdepodobnosťou bolo umiestnené aj hniezdo. Na slovenskej lokalite však stoh slamy nebol. Hniezdenie húsky pestrej bolo akceptované Faunistickou komisiou Slovenskej ornitologic-

kej spoločnosti (FK 16/2006) a týmto sa druh stal 221 hniezdičom v slovenskej avifaune.

Literatúra

- DANKO Š. 2002: Húska pestrá / Kazarka pestrá (*Tadorna tadorna*). — Pp.: 123–124. In: DANKO Š., DAROLOVÁ A. & KRIŠTÍN A. 2002: Rozšírenie vtákov na Slovensku. VEDA, Bratislava.
- PÁSTI C. 2005: Renewed breeding of Common Shelduck (*Tadorna tadorna*) in Hungary. — *Aquila* **112**: 228–240.
- RÁC P. 1998: Poznámky k práci „Vtáky slovenského úseku Dunaja a Žitného ostrova“. — *Tichodroma* **11**: 217–243.
- ŠTASTNÝ K., BEJČEK V. & HUDEC K. 2006: Atlas hnízdního rozšíření ptáků v České republice. — Aventinum, Praha.

Došlo: 1. 11. 2006

Prijaté: 9. 11. 2006

Prvý záznam skaliarika púšťového (*Oenanthe deserti*) na Slovensku

First record of the Desert Wheatear (Oenanthe deserti) in Slovakia

Ján KOČÍ¹ & Anton KRIŠTÍN²

¹Scherera 36, 921 01 Piešťany, Slovensko; jan.koci@centrum.sk

²Ústav ekológie lesa SAV, Štúrova 2, 960 53 Zvolen, Slovensko; kristin@savzv.sk

Skaliarik púšťový hniezdi v západnej Palearktíde v úzkom pruhu severnej Afriky od Maroka po Egypt, na blízkom Východe hlavne na Arabskom polostrove a najsevernejšie lokálne aj v Turecku. Mimo západného Palearktu hniezdi na východe cez strednú Áziu po severnú a centrálnu Čínu, na juhu v Himalájach a Iráne. V Európe pravdepodobne nehniezdi, no náhodne bol pozorovaný temer vo všetkých štátoch, najsevernejšie aj vo všetkých štátoch Škandinávie. Z okolitých štátov bol pozorovaný

do r. 1997 aj v Maďarsku a Nemecku (Snow & Perrins 1998). Treba poznamenať, že v strednej Európe bolo do r. 1988 publikovaných len 5 pozorovaní (Glutz & Bauer 1988).

Dňa 4. 11. 2005, o 12:00 bol za slnečného počasia pozorovaný zaujímavý jedinec skaliarika na obhospodarovaných poliach v k. ú. obce Považany, 3 km južne od Nového mesta nad Váhom (48°45' s. š., 17°50' v. d., 168 m n. m., kvadrát DFS 7372). Išlo nielen o ťažko určiteľného jedinca ale aj o zaujímavý termín

pozorovania tohto hmyzožravého rodu. Prvý z autorov okamžite šiel pre videokameru a kolegu (J. Schuchman). Druh bol po návrate stále na rovnakej lokalite a z pozorovania sa urobil 12 min videozáznam druhu (minimálne asi z 20 m) aj s okolitým biotopom. Po zhodnotení všetkých znakov (hlavne čierna sfarbenie chvosta – temer rovnomerne čierna distálna polovica chvosta bez čierneho „T“) a po konzultácii s anglickými kolegami (M. Blair, P. Coulston) ako aj s členmi Faunistickej komisie, ktorým bol videozáznam zaslaný, bol druh určený ako skaliarik púšťový *Oenanthe deserti* (FK 02/2006). Správnu identifikáciu potvrdzuje aj úzky čierny chvostový lem a absencia čierneho „T“ v chvoste, ktorý je typický pre podobné druhy *O. oenanthe*, *O. hispanica* a *O. pleschanka* (Glutz & Bauer 1988, Snow & Perrins 1998).

Obr. 1. Skaljarik púšťový *Oenanthe deserti*, Považany, 4. 11. 2005 (foto: J. Kočí).

Fig. 1. Desert Wheatear *Oenanthe deserti*, Považany, November 4, 2005 (photo by J. Kočí).

Biotop, kde druh lovil potravu, tvorila kopcovitá medza dvoch polí, ktoré boli od seba oddelené poľnou štrkovoasfaltovou cestou. Jedinec sa zdržiaval a lovil potravu počas celého pozorovania (asi 1 h) na okraji cesty a rozoranom asi 2 m širokom páse poľa. Na poli sa nachádzala nezoraná lucerna nízkeho vzrastu (asi 5 cm). Na druhej strane cesty bolo zorané repkové pole, kam vták preletel pokiaľ sme ho pri dokumentácii vyplašili, avšak vždy sa opäť vrátil na pôvodnú stranu. Podmienky pre pozorovanie boli výborné (slnečné počasie, teplota 11°C, bezvetrie).

Naše úvahy, či sa nejedná o exemplár uletený z chovu vyvracajú nasledovné fakty pozorovania a detailnej videodokumentácie: 1) operenie bolo bezchybné, neodrané, nepoškodené, 2) skúsený a obratný spôsob lovu potravy v biotope dokazuje že išlo o jedinca z voľnej prírody, ktorý nebol chovaný v zajatí, 3) výborná kondícia a dokonalá manévrovacía schopnosť letu, 4) nejedná sa o druh, ktorý sa chová bežne v zajatí, 5) vták nebol krúžkovaný. Po ukončení videodokumentácie vták uletel a stratil sa nám z dohľadu. Pri detailnej kontrole lokality a širokého okolia na nasledujúci deň sme spomenutý exemplár už nenašli.

Literatúra

- Glutz von Blotzheim U. N. & Bauer K. M. 1988: Handbuch der Vögel Mitteleuropas. Band 11/I. Passeriformes (2. Teil). — AULA-Verlag, Wiesbaden.
- Snow D. W. & Perrins C. M. (eds.) 1998: The Birds of the Western Palearctic: Concise Edition. Vols. 1–2. — Oxford University Press, Oxford & New York.

Došlo: 12. 11. 2006

Prijaté: 14. 11. 2006